

SOSIALURIN

Bládstjóri:
Vilfríð SørensenÚtgevari:
Føroya JavnaðarflokkurPrenti:
Prentsmiðjan á Høvsbreyt

Føroyar—Danmark

EINGIN rætttugandi Føroyingur vil nokta fyri, at ofta royndist koloniveldi danska í Føroyum bæði harðrent og hjartalyst móti teimum, ið treyta skuldu eitt harðtali liv á hesum ofta korgu klettum. Stakringir emblettismenn misbrúktu sitt vald til egið gagn at fremja, og illa taldi hin fátæka tjóðin ta merg-súgving, ið fylgdi í kjalarvörri harðræðismanna. Áhugin fyri Føroyum var ofta litil og peikast kann á mangt og margt, ið varð forsømt og misrætt, so tjóðin hevði ilt við at fóta sær, tá ið ringast var státt. Tó, ikki eiga vit at gloyma teir glottar, ið verið hava; teir, ið vildu tjóðini væl; teir, ið hava gjørt sít til, at varðveitt vórðu tjóðskaparlig virði, ognarlutir so stórir og dýrmettir, at við teimum í barmi brannandi gongur eingin tjóð til grundar; men verður altíð at eiga haldgott stóði at byggja á.

VÓRU tað teir, ið ikki skiltu, at her á hesum oyggjum andi livsneistar og trøngd til frítt at liva og virka, komu ættarlið aftaná, ið til fulnar ásanuðu okkara frælsa lívsrætt. Út frá hesi ásanan kundu vit nærka okkum tí frælsisstøðu, ið vunnin var við heimastýrslógini — ein ríkisfelagsskapur við javnbjóðis bú- og virkisrætti hvør hjá øðrum. Higar til vakrasta blað í søgu og verki Danmarkar—Føroya millum varð skrivað.

VÍST er ikki øll misnøgd burturúrkin. Nýggir sokallaðir »sjálvstýrslókkar« hava roynt at tikið broddin av teimum undanfarnu við nýggjum og meira nútíðarkendum vápnnum vend móti hesum ríkisfelagsskapi — móttvegis Danmark og øllum tí, ið danskt er. Hagir hava hevjað brandin hátt og verið stóróræðir; men higartil hevur lagnað hjá teimum flestu verið ein undanhóping, hagar til teir sjálvir eru havnaðir í faginum á tí sambandinum, hvørs »hovuðsenda« tað áður var at reka burtur úr álitisservum her á landi. Tað var tann tíð, tá tað bar til at kítla »sjálvstýrslókkar« fram í fólk við at draga fram aldar gamalt »embættismannamisbrúk«; men í nútíðarsamfelagi okkara dugir hetta ikki meira. Í atomeldini skulu sterkari vápn enn hesi at mana fram sambandskrisli í mannasálum.

NÚ prædika teir ikki meira um allar teir mongu sambandsólukkurnar, sum í halaferðini á ríkisfelagsskapinum við Danmark vilja skola inn yvir okkum — nú prædika teir atomdeyða yvir tjóðina.

IRIS

Heitur matur. — Smurt breyð

Tá stongt er, fæst smurt breyð
í automatinum

FØROYA

BANKI

TÓRSHAVN tlf. 1350

Setið avloppeningin í BANKAN

Har stendur hann tryggur, og har gevur hann rentu

INNLAN

við 3 mánaða uppsagn 4% pro anno
BANKABOK 3½% pro anno
KEKK-KONTO 2% pro anno

Ynskja tygum hægri rentu, kunnu tygum í bankanum keypa lánsbrov við lógtings- ella ríkiskassaábyrgd við umleið 7 % rentu.

ÚTBANKAR:

Í Eysturoy:

Runavík, tlf. 7227
Fuglafirði, tlf. 64
Lorvík, tlf. 7
Skála, tlf. 7053
Vestmanna, tlf. 147
Kollafirði, tlf. 53
Kvívík, tlf. 6

Í Norðuroyom:

Klakksvík, tlf. 5274
Tvoroyri, tlf. 32
Hvalba, tlf. 57
Vági, tlf. 130
Miðvági, tlf. 7
Sandavági, tlf. 108
Sørvági, tlf. 88

Í Vágum:

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Heldur tú ikki SOSIALIN?

So bílegg hann hjá postverkinum

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Kæggstrygging tlf. 1090 Føroya Sjóvátrygging tlf. 1090
Føroya Brunatrygging tlf. 1090 Føroya Vanlukkutrygging tlf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv -
ferðagóðs - bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

HESSE-
O-DAN

Danmarks bedste
oliekamin. Auto-
matisk rundtræk
og trækregule-
ring.

Pl. VALDEMAR LUTZEN
Tórshavn

Telefondama

Á telegrafstøðini er pláss leyst
fyri einari telefondamu beinan
vegin. Real- ella samsvarandi
prógv neyðugt.

E. Akraberg Hansen.

PRISTALIÐ FØR UPP

Pristalið fyri apríl ársfjórðing
fór upp í 411 stig. Tað var 400
400 400 í januar ársfjórðing.

Hekkingarnar standast eina mest
av prívokstri á matvørum, og tá
fyrst og fremst landbúnaðarvørum.

183

184

Hvør hevur
sína framtíð

at gleða seg til -
at stúra fyri -
at tryggja -

Snúgvíð
tygum til ein
HAFNIAMANN

Tryggingarsambandið
FØROYAR
Tórshavn, Tlf. 1090.

Umsjónarmaður:
JOHN SIVERTSEN
í Kristnastovu, Tlf. 1721

hin tryggja havn
HAFNIA
FORSIKRING

Haldið SOSIALIN

føsturlandskálun longu var drukkan, hóast tað enn var tó-
liga til dags. Ella eisini var tað bert tí, teir gleddu seg til dansin
um kveldið. Ið hvussu er vóru teir so líðandi á veg niðar til
harra Punthavn bládstjóra, men tað gekk ikki tvey fyri
eitt, tí teir hittu kunningar, og nokur orð vórðu skift:

»Nú, hvussu man fara at ganga við válinum?«

»Ilt at siga. Nú er tó Nýggiflokkur.«

»Ja, heldur tú okkara veljarar svíkja?«

»Veit líka. Haldi okkara menn stóðu seg væl á valfundinum,
so vit máttu ið hvussu er hildið stóðuna frá síðst. Men hvat er
hatta, bæði Bergmál og Dagens Emne hava hálvbrokkað um
landsmeinighetina? Máttu skrivað so mikið opinskárað, at
fólk skilti, hvat ið lá undir.«

»Tað man vera so lítið, teir vita. Gongur hetta ikki so hulis-
liga, at eingin veit stórt?«

»Ja, eg eri sum tað, ið var fott í gjár, veit einki petti. Er tað
fyri at fáa atkvøður til nýggja flokk?«

»Ja, so mikið er líkið út, at tað er tað. Best, sum fólk situr inni
hjá sær sjálvum, kemur eitt kent menniskja inn og spyr eftir ein-
um av húsfolkunum, vil fegin hitta tað. Altíð undir fyra eygum.
Lias frændi, sum allastaðni snatar, hevur fingið eina ganla
gentu at siga, hvat sagt varð við hana av einum soverðum
menniskja, sum kem inn. Fyrst varð hon spurd, hví hon sást
ikkí aftur til bónafund fjá Giliadsfólkunum. »Vit høvdu gleit
okkum til, at Jesus hevði kallað tygum til umvendilsí.« Tær høvdu
so talað eitt sindur um hetta, og gentan hevði lovað at koma til
næsta fund. Og so var tað kenið: ein heil tala um, at neyðin var
so stór í Føroyum, børn sveltaðu, bróstakonur sleptist av mat-
loysi og alt hetta. Nú mátti Guds fólk taka sær um reiggj, fara á
val og seta menn á ting, sum vildu bota um hesi viðurskifti.
Nýggiflokkur var gjordur fyri tann skuld, tað var Guds fólk,
sum skuldi ganga saman og velja henda flokk fyri at bota um

neyðina; teimum gomlu flokkunum var einki at vænta av, teir,
sum har stóðu frammi, vóru ikki umvendir, og nú høvdu teir
verið so leingi við ræðið á tingi, ongan bata høvdu vit sætt.
Lias hevði látið sjálvur at vilja fara upp, hann hevði jú verið
har áður. Tí hevði henda gentan sagt frá — fyri at fáa hann at
gera álvar av.«

»Hví hevur hann so ikki sagt Bergmál hetta?«

»Tí gentan hevði lagt hann undir at tiga. Eingin veit hetta,
tú skal heldur einki vita, so ikki mini orð aftur, veitst tú.«

»Nei, tað kann tú ætla, eg sigi einki.«

»Hetta hevur sluttligt ikki bert verið í Havn, men allastaðni,
sum Giliadsfólk er, so eingin veit, hvat tað kann ávirka. Eg eri
ikkí tryggur fyri úrslitinum.«

»Nei, tað man so vera,« heldur húðaskógvamaðurin. »Men
fyrstodumenninir eru reiðarar, tað hjálpir.«

»Ja, tað er einki at ivast í, har hava vit ein fyrimum. Teir,
sum hava átt skip saman við reiðara og mist tað, eru óðir, hava
mist alt teir høvdu spart saman.«

»Tað kundi verið stuttligt at hitt ein soverðan skipara,«
sigur húðaskógvamaðurin og lyftir spenniskógvin, krýkir seg
eitt sindur saman.

»Ja, latið okkum fara,« sigur havnarmaðurin.

Skiparin er inni. Bliður. Býður teimum inn í stovuna, gevur
at roykja.

»Hevur tú valt?« spyr havnarmaðurin.

»Ja, eg havi verið har niðri.«

»Nýggjaflokk veit eg, skiparar velja Nýggjaflokk, so fáa
teir skip.«

»Nei, fanan heldur enn eg velji teir.« Hann reisir seg upp,
fer í eitt skáp og tekur flösku og glos, skeinkir.

Teir skála.